

ADVIES Nr. 1.526

Zitting van dinsdag 12 juli 2005

Ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van 26 juni 2002 betreffende de sluiting van de ondernemingen

x   x   x

2.062-2

ADVIES Nr. 1.526

Onderwerp : Ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van 26 juni 2002 betreffende de sluiting van de ondernemingen

---

Met het oog op de inwerkingtreding van de wet van 26 juni 2002 betreffende de sluiting van de ondernemingen heeft de toenmalige minister van werk, de heer F. VANDENBROUCKE, op 17 december 2003 de Nationale Arbeidsraad om advies verzocht over een ontwerp van uitvoeringsbesluit alsook over een aantal vraagstukken, die een eventuele wijziging van de voornoemde wet noodzakelijk maken.

De Raad heeft die adviesaanvraag in behandeling genomen. Ook heeft hij besloten om uit eigen beweging een onderzoek te wijden aan een reeks bijkomende punten die in de loop van de besprekingen van de adviesaanvraag zijn naar voor gebracht.

Het onderzoek van die kwesties werd toevertrouwd aan de commissie Individuele Arbeidsverhoudingen.

Daar de wijziging van een wet in het algemeen meer tijd in beslag neemt dan de verwezenlijking van een koninklijk besluit, heeft de Raad op voorstel van de commissie besloten in fasen te werk te gaan.

Een eerste deeladvies, dat betrekking heeft op de punten die bij wet geregeld moeten worden, werd door de Raad op 4 mei 2005 uitgebracht.

Onderhavig advies betreft de punten die bij koninklijk besluit geregeld moeten worden. In dit kader worden ook nog twee wetswijzigingen voorgesteld, die uit de bespreking van het ontwerp van koninklijk besluit voortvloeien.

Op verslag van de commissie Individuele Arbeidsverhoudingen heeft de Nationale Arbeidsraad tijdens zijn zitting van 12 juli 2005 navolgend advies uitgebracht.

x   x   x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. INLEIDING

De Nationale Arbeidsraad stelt vast dat hij geraadpleegd wordt over een ontwerp van koninklijk besluit dat tot doel heeft uitvoering te geven aan de wet van 26 juni 2002 betreffende de sluiting van de ondernemingen.

In dit ontwerp worden achtereenvolgens behandeld :

- de berekening van het tijdens een kalenderjaar in een onderneming tewerkgesteld aantal werknemers (artikel 2);
- de criteria op basis waarvan een herstructurering van een onderneming gelijkgesteld kan worden met een sluiting (artikel 3-13);
- de definitie van de notie overgang van onderneming krachtens overeenkomst (artikel 14);
- de uitsluitingen uit het toepassingsgebied (artikel 15-17);
- de methoden van voorafgaande informatie door de werkgever die beslist tot sluiting van de onderneming over te gaan (artikel 18-21);

- enkele specifieke uitvoeringsmaatregelen in verband met de voorwaarden voor de toekenning van de sluitingsvergoeding (artikelen 22 en 23);
- de oprichting en werking van het Fonds, inzonderheid met betrekking tot de ondernemingen zonder handels- of industriële finaliteit (artikelen 24 en 25);
- de opdrachten van het Fonds betreffende de betaling van de lonen, vergoedingen en voordelen, de overbruggingsvergoeding, de tussenkomst in geval van overmacht, de bijkomende vergoeding verschuldigd aan beschermde werknemers en de aanvullende vergoeding bij brugpensioen (artikelen 26 tot 40);
- de opdracht van het Fonds in verband met de tijdelijke werkloosheid (artikelen 41 en 42);
- de toeslag bij het bedrag van de voornoemde bijkomende vergoeding, die de werkgever aan het Fonds moet terugbetalen (artikel 43);
- de nadere regels betreffende het indienen van het verzoek tot tussenkomst van het Fonds en betreffende de betalingen door het Fonds met de daarbij te vervullen formaliteiten (artikelen 44 tot 51);
- de door de werkgever aan het Fonds te verstrekken inlichtingen (artikelen 52 tot 57);
- de voorwaarden waaronder het beheerscomité van het Fonds kan afzien van de terugbetaling, ten laste van de werknemers, van onverschuldigd betaalde bedragen (artikel 58);
- het toezicht en de inwerkingtreding (artikel 59 tot 62).

Met het oog op de bespreking van het voornoemd ontwerp van koninklijk besluit hebben de algemene directie Individuele Arbeidsbetrekkingen en het bestuur van het Sluitingsfonds een technische nota opgesteld, die als bijlage bij de adviesaanvraag is opgenomen.

In genoemde nota wordt in de eerste plaats aandacht besteed aan het probleem van de definitie van de ondernemingen zonder handels- of industriële finaliteit. Voorts wordt daarin de stand van zaken opgemaakt betreffende de raadpleging van de paritaire (sub)comités over de vraag of zij de specifieke maatregelen die in het kader van de oude regelgeving op hen van toepassing zijn, al dan niet willen behouden. Die bijzondere maatregelen betreffen bepaalde uitsluitingen van het toepassingsgebied van die regelgeving alsook de voorafgaande informatie die de werkgever in geval van sluiting moet verstrekken. Tenslotte worden in die nota de verschillende bepalingen van het ontwerp van koninklijk besluit toegelicht. Bij die toelichting wordt ook gewezen op sommige problemen waarover de Raad zich zou moeten uitspreken.

II. STANDPUNT VAN DE RAAD

De Raad heeft een onderzoek gewijd aan het ontwerp van koninklijk besluit dat hem ter advies is overgelegd.

De Raad is daartoe overgegaan aan de hand van de technische nota die als bijlage bij de adviesaanvraag is opgenomen.

Tegen die achtergrond heeft de Raad in de eerste plaats aandacht besteed aan het probleem van de omschrijving van de ondernemingen zonder handels- of industriële finaliteit. Vervolgens heeft de Raad zich uitgesproken over de tekst van het ontwerp van koninklijk besluit. In dit kader heeft de Raad ook nog twee wetswijzigingen voorgesteld.

A. Definitie van de ondernemingen zonder handels- of industriële finaliteit

De Raad herinnert eraan dat hij in zijn advies nr. 1.320 van 18 juli 2000 de wens heeft uitgedrukt dat de werknemers van de ondernemingen zonder handels- of industriële finaliteit het recht zouden krijgen op de waarborg van het Sluittingsfonds waarbij voor hen een specifiek stelsel zou gelden.

Hij wijst erop dat, conform genoemd advies, de sluitingswet van 26 juni 2002 niet alleen van toepassing is op de technische bedrijfseenheden volgens de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven maar ook op de ondernemingen zonder handels- of industriële finaliteit (voor de laatste beperkt tot de bepalingen betreffende de waarborg van de contractuele vergoedingen en de betaling van de aanvullende brugpensioenvergoeding).

De Raad merkt op dat volgens artikel 2 van de nieuwe wet, de ondernemingen zonder handels- of industriële finaliteit omschreven moeten worden bij een in ministerraad overlegd koninklijk besluit.

Dienaangaande stelt hij vast dat in de memorie van toelichting bij het ontwerp van sluitingswet, in verwijzing naar het Raadsadvies nr. 1.320, erop gewezen wordt dat de Koning zou kunnen bepalen welke ondernemingen deel uitmaken van de non-profitsector op grond van hun lidmaatschap van bepaalde paritaire comités, die in voornoemd advies worden vermeld.

De Raad wordt thans over die omschrijving door de minister geraadpleegd in het kader van de uitvoering van de nieuwe wet.

Hij stelt vast dat in de nota bij de adviesaanvraag erop gewezen wordt dat een omschrijving op grond van een opsomming van een aantal paritaire comités impliceert dat het specifiek systeem dat voor de non-profitsector werd vastgesteld, zou gelden voor alle ondernemingen die behoren tot de werkingssfeer van die comités of ze nu al dan niet een handels- of industriële finaliteit hebben.

Dit zou voor gevolg hebben dat de ondernemingen die onder de voornoemde paritaire comités ressorteren en die een handels- of industriële finaliteit hebben een lagere bijdrage zouden moeten betalen dan voorheen en dat de tussenkomst van het Fonds voor de betrokken werknemers voortaan beperkt zou blijven tot de contractuele vergoedingen en de aanvullende vergoedingen bij brugpensioen.

Ook rijst volgens de Raad in dat verband het probleem dat een aantal ondernemingen die traditioneel tot de private non-profitsector worden gerekend voor de toepassing van de sluitingswet niet meer tot die sector zouden behoren omdat ze niet onder een van de in de definitie opgesomde paritaire comités zouden ressorteren.

Om die problemen te vermijden, is de Raad van oordeel dat de ondernemingen zonder handels- of industriële finaliteit best omschreven kunnen worden aan de hand van de rechtsvorm die ze hebben. Hij verwijst dienaangaande naar het koninklijk besluit van 30 maart 2000 betreffende de startbaanovereenkomsten waarin de non-profitsector eveneens op grond van de juridische vorm wordt omschreven.

Concreet stelt de Raad voor om voor de definitie van de ondernemingen zonder handels- of industriële finaliteit navolgende rechtsvormen in aanmerking te nemen :

- de vereniging zonder winstoogmerk;
- de internationale vereniging zonder winstoogmerk;
- de instelling of stichting van openbaar nut;
- de feitelijke vereniging, voorzover het gaat om ondernemingen zonder handels- of industriële finaliteit;

- de vennootschap met een sociaal oogmerk waarvan de statuten bepalen dat de vennoten geen enkel vermogensvoordeel nastreven;
- de ziekenfondsen of landsbonden van ziekenfondsen.

De Raad merkt op dat de voornoemde definitie van de ondernemingen zonder handels- of industriële finaliteit enkel betrekking heeft op het toepassingsgebied van de nieuwe wet betreffende de sluiting van de ondernemingen. Zij mag geen precedent vormen voor de omschrijving van die ondernemingen in het kader van andere regelgevingen.

Tenslotte vraagt de Raad dat het Fonds twee begrotingsjaren na de inwerkingtreding van de wet tot een evaluatie van de hiervoor voorgestelde definitie zou overgaan. Die evaluatie moet er ondermeer op gericht zijn de gevolgen van de toepassing van die definitie voor de financiële situatie van het Fonds na te gaan.

B. De ter advies overgelegde ontwerptekst

1. Algemene beoordeling

De Raad heeft een onderzoek gewijd aan de bepalingen van het ontwerp van koninklijk besluit dat hem ter advies is voorgelegd.

De Raad heeft in dit kader in de eerste plaats aandacht besteed aan de wijze van tenuitvoerlegging van de in de wet opgenomen principes die het gevolg zijn van de in eerdere adviezen opgenomen voorstellen. Ook heeft hij nagegaan of de voorgestelde uitvoeringsmaatregelen die het resultaat zijn van vorige werkzaamheden van de Raad en het Sluitingsfonds overeenstemmen met de actuele situatie en/of ze nog altijd wenselijk zijn.

Tot besluit van dit onderzoek betuigt de Raad zijn instemming met de bepalingen van het ontwerp onder voorbehoud van de hiernavolgende voorstellen en opmerkingen.

De Raad wijst erop dat hij bij het formuleren van die voorstellen en opmerkingen rekening heeft gehouden met de wetswijzigingen, die hij in zijn voornoemd advies nr. 1.513 van 4 mei 2005 heeft voorgesteld.

2. Voorstellen en opmerkingen betreffende bepaalde artikelen

Artikel 2 (berekenningswijze)

De Raad stelt vast dat in artikel 2, § 1 van het ontwerp van koninklijk besluit wordt bepaald dat om het gemiddelde van het tijdens het kalenderjaar in een onderneming tewerkgestelde aantal werknemers te berekenen, zoals bedoeld bij de artikelen 3, § 1, (definitie sluiting) en 10, § 1 (toepassingsgebied) van de wet, het totaal aantal van de op het einde van elk trimester van het beschouwde kalenderjaar voor die onderneming aangegeven werknemers gedeeld wordt door het aantal trimesters waarvoor een aangifte werd ingediend.

Hij wijst erop dat dit artikel de tekst overneemt van het koninklijk besluit van 20 februari 1968 waarbij de wijze wordt bepaald waarop het gemiddelde van de tijdens een kalenderjaar tewerkgestelde werknemers wordt berekend.

De Raad acht het aangewezen beroep te doen op de nieuwe aangiftechnieken om het voornoemd gemiddelde te berekenen. Concreet stelt hij voor om daartoe gebruik te maken van het DIMONA-systeem. Dit systeem maakt het mogelijk rekening te houden met de ontwikkeling van het aantal werknemers over de vier trimesters die aan de sluiting voorafgaan, terwijl de berekening nu gebeurt aan de hand van het aantal werknemers dat op het einde van elk trimester van het beschouwde kalenderjaar is aangegeven. Dit geeft een beter en neutraler beeld van de tewerkstellingssituatie in de onderneming en voorkomt manipulaties met de cijfers van het personeelsbestand om aan de toepassing van de wetgeving te ontsnappen.

Bij het onderzoek van dit punt is de Raad tot het besluit gekomen dat het verkieslijk is genoemde referteperiode van vier trimesters in de wet van 26 juni 2002 op te nemen. Ook vraagt hij dat het Fonds twee jaar na de inwerkingtreding van de wet tot een evaluatie van de toepassing van die nieuwe referteperiode zou overgaan.

Artikelen 3 tot 13 (herstructureringscriteria)

De Raad stelt vast dat de artikelen 3 tot en met 13 van het ontwerp van koninklijk besluit de criteria bepalen op grond waarvan een herstructurering van een onderneming door het beheerscomité van het Sluitingsfonds gelijkgesteld kan worden met een sluiting.

Blijkens de technische nota bij de adviesaanvraag nemen genoemde artikelen de bepalingen over van het koninklijk besluit van 29 augustus 1985 tot vaststelling van de criteria waaraan een onderneming moet beantwoorden opdat het beheerscomité van het Fonds tot vergoeding van de in geval van sluiting van ondernemingen ontslagen werknemers haar herstructurering met een sluiting kan gelijkstellen. Die bepalingen werden geactualiseerd en vervolledigd in overeenstemming met de voorstellen van advies nr. 916 van 16 mei 1989.

De Raad stelt vast dat uit genoemde nota blijkt dat sommige van zijn voorstellen uit het advies nr. 916 niet in het ontwerp van koninklijk besluit werden geïntegreerd terwijl een ander voorstel, dat in het ontwerp is opgenomen, vragen doet rijzen.

1° Niet opgenomen voorstellen :

- uitsluiting van sommige voordelen uit de waarborg van contractuele vergoedingen

De Raad herinnert eraan dat hij in zijn advies nr. 916 heeft voorgesteld van de waarborg van het Fonds voor de contractuele vergoedingen uit te sluiten : "de voordelen, die niet krachtens de wet of krachtens een interprofessionele of een sectoriële collectieve arbeidsovereenkomst verschuldigd zijn op voorwaarde dat die voordelen niet gebonden zijn aan een betalingsperiodiciteit, behalve wanneer die voordelen in het verleden reeds door de werkgever betaald werden."

De Raad constateert dat in de technische nota bij de adviesaanvraag opgemerkt wordt dat het niet duidelijk is wat met dit voorstel bedoeld wordt.

De Raad meent dat met die uit te sluiten voordelen worden bedoeld deze die door de werkgever op individuele basis en eenmalig of occasioneel worden toegekend.

De Raad vraagt dat de voorgestelde uitsluiting in het ontwerp van koninklijk besluit wordt opgenomen om de grenzen van de tegemoetkoming van het Sluitingsfonds duidelijk aan te geven. De formulering kan eventueel worden aangepast op basis van de hiervoor verstrekte verduidelijking.

- goedkeuring van het herstructureringsplan door de overheid

De Raad herinnert eraan dat krachtens het voornoemde koninklijk besluit van 29 augustus 1985 het herstructureringsplan dat in het kader van de gelijkstellingsprocedure bij het Fonds moet worden neergelegd, ofwel betrekking moet hebben op een onderneming die aan bepaalde financieringsvoorwaarden voldoet, ofwel goedgekeurd moet zijn door de terzake bevoegde overheid (federale ministerraad, gewestexecutieven).

Hij stelde in zijn advies nr. 916 voor in de reglementering te preciseren dat de goedkeuring door de overheid een garantie moet inhouden voor de terugbetaling van de door het Fonds aan de onderneming betaalde bedragen.

De Raad stelt vast dat de tekst betreffende de goedkeuring van het herstructureringsplan door de overheid in het ontwerp van koninklijk besluit geschrapt werd, blijkbaar omwille van het feit dat een dergelijke procedure in de praktijk nooit voorkwam.

De Raad kan niet met de schrapping van die tekst instemmen. Bovendien is hij van oordeel dat die tekst moet worden geactualiseerd om rekening te houden met de institutionele hervormingen die zich sedert 1985 hebben voorgedaan.

2° Voorstel waaromtrent vragen rijzen : de terugbetalingen van voorschotten aan de werkgever

De Raad stelt vast dat, conform zijn advies nr. 916, in artikel 13 van het ontwerp van koninklijk besluit wordt bepaald dat wanneer de werkgever zelf reeds een aantal betalingen heeft verricht aan de bij de herstructurering betrokken werknemers en voor wie het Fonds reeds werd gevraagd om tussen te komen, de werkgever aan het Fonds schriftelijk kan vragen naar :

- hetzij de terugbetaling, tot de bij de reglementering voorziene maximumgrenzen, van de nettobedragen die hij reeds betaald heeft aan de werknemers; in dit geval is het Fonds ertoe gehouden de door de fiscale wetgeving en de wetgeving betreffende de sociale zekerheid opgelegde inhoudingen uit te voeren en deze direct door te storten aan de bevoegde instanties;

- hetzij de terugbetaling, tot de bij de reglementering voorziene maximumgrenzen, van de brutobedragen en van de werkgeversbijdragen voor de sociale zekerheid die hij al betaald heeft aan de werknemers en aan de bevoegde instanties; in dit geval moet de werkgever aan het Fonds het bewijs leveren dat de inhoudingen opgelegd door de fiscale wetgeving en de wetgeving betreffende de sociale zekerheid, betaald zijn geworden aan de bevoegde instanties.

In de technische nota bij de adviesaanvraag wordt de vraag gesteld of moet worden voorzien in de hypothese waarin het Fonds nettobedragen aan de werkgever terugbetaalt en de inhoudingen rechtstreeks aan de bevoegde instellingen overmaakt.

Deze hypothese blijkt in de praktijk immers moeilijk te realiseren. Voor de betaling in nettobedragen moet het Fonds rekening houden met de in brutobedragen uitgedrukte maximumgrenzen. Dit maakt dat de barema's die gebruikt worden voor de berekening van de nettobedragen verschillend zijn voor het Fonds en de werkgever wat tot praktische problemen aanleiding geeft. Bovendien houdt de nettobetaling in dat de werkgever een aparte trimesteriële aangifte moet doen voor de werknemers die niet bij de herstructurering zijn betrokken.

Om die praktische problemen te vermijden, gaat de Raad erover akkoord dat de mogelijkheid om de terugbetaling van nettobedragen te vragen in het ontwerp van koninklijk besluit wordt geschrapt.

Artikelen 18 tot 21 (methoden van voorafgaande informatie)

De Raad herinnert eraan dat op grond van de sluitingswet van 28 juni 1966 een aantal paritaire comités een beslissing heeft genomen of een collectieve arbeidsovereenkomst gesloten die voorziet in specifieke bepalingen betreffende de voorafgaande informatie in geval van sluiting van ondernemingen (inhoud ervan, wijze van mededeling, betrokken overheden en instellingen).

In de technische nota bij de adviesaanvraag wordt opgemerkt dat aan die comités gevraagd werd of ze hun specifieke regeling wensten te behouden en, indien dit inderdaad het geval zou zijn, werden ze verzocht eventueel een collectieve arbeidsovereenkomst te sluiten op basis van artikel 16 van de nieuwe sluitingswet dat de vaststelling van de methoden van voorafgaande informatie aan de paritaire comités heeft toevertrouwd.

Voor de sectoren, die geen eigen regeling uitwerken, voorziet artikel 17 van de sluitingswet dat de Koning een subsidiair stelsel dient te bepalen. Dit stelsel is vervat in de artikelen 18 tot 21 van het ontwerp van koninklijk besluit.

Blijkens de voornoemde technische nota nemen genoemde artikelen de reeds bestaande bepalingen over die vervat zijn in een koninklijk uitvoeringsbesluit van 20 september 1967. De bepalingen houden in dat de werkgever die beslist tot sluiting van zijn onderneming over te gaan, onverwijld aan een aantal personen, overheden en/of instellingen gegevens moet verstrekken over zijn onderneming, de vermoedelijke datum van stopzetting van de hoofdactiviteit alsook over het personeel dat in die onderneming is tewerkgesteld.

Wat de inhoud van die subsidiaire regeling betreft, stelt de Raad voor om de verschillende kennisgevingen aan de overheden en/of instellingen zoveel mogelijk in één gegevensstroom onder te brengen. Daarbij ligt het in de bedoeling dat de informatie eerst terechtkomt bij de instellingen die direct betrokken zijn bij het collectief ontslag dat uit de sluiting voortvloeit (Sluitingsfonds, gewestelijke diensten voor arbeidsbemiddeling). Vervolgens zouden genoemde instellingen de hen meegedeelde gegevens op hun beurt aan de andere door het ontwerp beoogde overheden en/of instellingen dienen door te sturen¹.

Indien aan het voornoemd voorstel gevolg wordt gegeven, verdient het volgens de Raad aanbeveling om de paritaire comités, die over een eigen regeling beschikken, opnieuw te bevragen zodat zij kunnen opteren om eventueel van het vereenvoudigd subsidiair stelsel gebruik te maken.

Artikel 23 (sluitingsvergoeding)

De Raad stelt vast dat in artikel 23 van het ontwerp bepaald wordt dat de berekening van het gemiddelde van de tijdens een kalenderjaar tewerkgestelde werknemers bedoeld bij de artikelen 20 (overgang van onderneming) en 21 (faillissement) van de wet volgens dezelfde modaliteiten berekend moet worden als bepaald in het voornoemd artikel 2 van het ontwerp.

---

¹ Aangezien het hier een kwestie betreft van vereenvoudiging van administratieve lasten heeft de Raad een schrijven gericht tot de dienst Administratieve Vereenvoudiging om te vernemen welke de meeste doeltreffende manier is om aan de voornoemde bekommernis tegemoet te komen.

De Raad herinnert eraan dat hij in zijn voornoemd advies voorgesteld heeft de artikelen 20 en 21 van de nieuwe sluitingswet te schrappen.

Indien aan dit voorstel gevolg wordt gegeven, heeft het artikel 23 volgens de Raad geen bestaansreden meer. Hij stelt dan ook voor om in dit geval genoemd artikel weg te laten.

Artikel 24 (samenstelling en werking van het bijzonder comité voor de non-profitsector)

De Raad herinnert eraan dat artikel 28 van de wet van 26 juni 2002 betreffende de sluiting van de ondernemingen bepaalt dat voor de aangelegenheden betreffende de ondernemingen zonder handels- of industriële finaliteit, de bevoegdheden van het beheerscomité worden uitgeoefend door een bijzonder comité waarvan de samenstelling moet worden bepaald bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. De werkingsregels van dit bijzonder comité zijn dezelfde als die welke zijn bepaald voor het reeds bestaande beheerscomité, behoudens afwijkingen vastgesteld door de Koning.

Voor de toepassing van de voornoemde wet van 26 juni 2002 worden de beoefenaars van vrije beroepen met ondernemingen zonder handels- of industriële finaliteit gelijkgesteld (sluitingswet, art. 2).

In de technische nota bij de adviesaanvraag wordt de Raad gevraagd zich uit te spreken over de samenstelling van het bijzonder comité en, in voorkomend geval, de mogelijkheid van specifieke regels voor zijn werking. Die samenstelling en specifieke regels zouden in het artikel 24 van het ontwerp worden opgenomen.

Wat de kwestie van de samenstelling betreft, merkt de Raad op dat er in de wettekst zelf reeds een aantal elementen zijn opgenomen. Zo moet het bijzonder comité paritair zijn samengesteld uit vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van de werkgevers van de ondernemingen zonder handels- of industriële finaliteit en uit vertegenwoordigers van de representatieve werknemersorganisaties. De leden van het comité worden door de Koning benoemd en het comité wordt voorgezeten door de voorzitter van het reeds bestaande beheerscomité van het Sluitingsfonds.

Met het oog op de verdere concretisering van die bepalingen stelt de Raad voor om in de tekst van het ontwerp van koninklijk besluit te preciseren dat het comité moet worden samengesteld uit een gelijk aantal vertegenwoordigers van werkgevers en werknemers en dat het totaal aantal leden evenveel zou bedragen als in het reeds bestaand beheerscomité (14).

Met betrekking tot de werkgeversvertegenwoordiging (van de ondernemingen zonder handels- of industriële finaliteit) stelt de Raad voor dat de leden ervan eensdeels worden benoemd op voordracht van de Confederatie van Social Profit Ondernemingen en anderdeels op voordracht van de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen, met name wat de beoefenaars van de vrije beroepen betreft.

De Raad dringt erop aan dat beide beheerscomités over de coherentie van hun administratieve rechtspraak zouden waken. Hij nodigt de sociale partners, die in die comités zitting hebben, uit om dit objectief door middel van hun reglement van inwendige orde te verzekeren.

Voorts benadrukt hij dat de samenstelling van het bijzonder comité geen precedent mag zijn voor de samenstelling van andere beheersorganen. Die samenstelling is alleen gerechtvaardigd door het onderscheid dat gemaakt wordt tussen ondernemingen met en zonder handels- of industriële finaliteit en in de mate dat de vrije beroepen voor de toepassing van de wet betreffende de sluiting van de ondernemingen met ondernemingen zonder handels- of industriële finaliteit gelijkgesteld worden.

Artikel 25 (vrijstelling van het Fonds van de toepassing van sommige bepalingen)

De Raad herinnert eraan dat in artikel 30 van de wet van 26 juni 2002 wordt bepaald dat het beheer en het toezicht op het Sluitingsfonds uitgeoefend worden overeenkomstig de wettelijke en reglementaire bepalingen die ook van toepassing zijn op de RVA maar dat de Koning het Fonds van de naleving van sommige van deze bepalingen kan vrijstellen.

Ter uitvoering van voornoemd artikel wordt in artikel 25 van het ontwerp van koninklijk besluit voorgesteld het Fonds vrij te stellen van een aantal bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

In de technische nota bij de adviesaanvraag wordt erop gewezen dat, ten gevolge van het koninklijk besluit van 29 april 2002 tot goedkeuring van de eerste bestuursovereenkomst van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening en betreffende de vaststelling van de maatregelen tot rangschikking van bedoelde rijksdienst bij de openbare instellingen van sociale zekerheid, de verwijzing naar de RVA in de wet van 16 maart 1954 geschrapt werd.

Gelet daarop is de Raad van mening dat het artikel 25 van het ontwerp van koninklijk besluit in de huidige omstandigheden overbodig is. Derhalve stelt de Raad voor dit artikel uit het ontwerp te schrappen.

Artikel 29 (aanvullende brugpensioenvergoeding)

De Raad stelt vast dat artikel 29 van het ontwerp een aantal hypothesen opsomt waarin het Fonds niet gehouden is een aanvullende brugpensioenvergoeding te waarborgen.

Zo is het Fonds ondermeer niet gehouden deze vergoeding te betalen aan werknemers die er recht op hebben krachtens een collectieve arbeidsovereenkomst, gesloten buiten een paritair orgaan en ondertekend door de curator van de failliete onderneming, die neergelegd werd bij de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg vanaf de zesde maand die aan de sluiting voorafgaat.

De Raad is van oordeel dat die bepaling ook toepassing moet vinden in geval van vereffening van de onderneming waarvoor een vereffenaar werd aangesteld.

Hij vraagt zulks in genoemd artikel te preciseren.

Artikel 30 (overbruggingsvergoeding)

De Raad herinnert eraan dat krachtens artikel 44, § 2, tweede lid van de sluitingswet de overbruggingsvergoeding niet verschuldigd is voor de periodes gedekt door loon of door de sociale zekerheidsuitkeringen die door de Koning met loon worden gelijkgesteld wanneer de werknemer verbonden is door een arbeidsovereenkomst of een leerovereenkomst tijdens de periode van volledige of gedeeltelijke onderbreking van de activiteit van de onderneming of tijdens een gedeelte ervan.

Ter uitvoering van genoemde wetsbepaling wordt in artikel 30 van het ontwerp van koninklijk besluit bepaald dat de bedragen die in toepassing van de reglementering op de ziekteverzekering en de werkloosheidsreglementering uitbetaald worden in geval van arbeidsongeschiktheid en tijdelijke werkloosheid met loon worden gelijkgesteld.

In de technische nota bij de adviesaanvraag wordt gevraagd naar het standpunt van de Raad met betrekking tot de arbeidsongevallen en de beroepsziekten.

De Raad meent dat de voornoemde gelijkstelling met loon beperkt moet blijven tot uitkeringen die het karakter van een vervangingsinkomen hebben. Wat de arbeidsongevallen en beroepsziekten betreft, is dit volgens de Raad uitsluitend het geval met de vergoedingen wegens tijdelijke arbeidsongeschiktheid.

Hij stelt dan ook voor enkel die vergoedingen aan de in artikel 30 opgenomen lijst van uitkeringen toe te voegen.

Artikel 33 (volgorde van de betalingen)

De Raad stelt vast dat het artikel 33 van het ontwerp betrekking heeft op de maximumgrenzen en de volgorde van de betalingen wanneer het Sluitingsfonds naast de overbruggingsvergoeding ook de contractuele vergoedingen moet waarborgen. De eerste paragraaf van dit artikel regelt het globaal maximumbedrag van de betalingen terwijl de tweede bepaalt in welke volgorde en volgens welke grenzen deze kunnen worden uitgevoerd.

In de technische nota bij de adviesaanvraag wordt door het bestuur van het Fonds opgemerkt dat de toepassing van die bepaling praktische moeilijkheden met zich zal meebrengen. De naleving van de in artikel 33, § 2 bepaalde volgorde impliceert immers dat er gewacht moet worden om de contractuele vergoedingen uit te betalen tot geweten is of de werknemer al dan niet wordt overgenomen en recht heeft op de overbruggingsvergoeding.

Om dit probleem te verhelpen, stelt de Raad voor in artikel 33, §2 de voornoemde volgorde als volgt te vervangen :

- het enkel vakantiegeld en vervolgens het dubbel vakantiegeld per jaar, te beginnen met het meest recente;

- de loonachterstallen, van de meest recente tot de oudste;
- de gepresteerde opzegging, van de meest recente tot de oudste;
- de gevorderde voordelen en vergoedingen, van de meest recente tot de oudste;
- de verbrekingsvergoeding of de overbruggingsvergoeding.

Artikel 34 (berekeningswijze overbruggingsvergoeding)

De Raad herinnert eraan dat in artikel 46, §2 van de wet van 26 juni 2002 wordt bepaald dat de Koning de berekeningswijze van de overbruggingsvergoeding vastlegt wanneer de werknemer werd tewerkgesteld in een voltijdse of deeltijdse arbeidsregeling waarvan de wekelijkse arbeidsduur berekend wordt overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 20bis en 26bis , § 1 van de arbeidswet van 16 maart 1971 of van artikel 11bis van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

In zijn advies nr. 916 heeft de Raad voor de berekeningswijze van de overbruggingsvergoeding in geval van flexibele arbeidsregelingen een voorstel gedaan waarin onderscheid wordt gemaakt naargelang de activiteit van de werknemer wordt onderbroken voor een volledige arbeidsweek of voor een gedeelte van een arbeidsweek.

In de technische nota bij de adviesaanvraag wordt erop gewezen dat de twee voornoemde mechanismen gebaseerd zijn op dezelfde berekeningswijze, namelijk de gemiddelde wekelijkse arbeidsduur.

Gelet daarop wordt in artikel 34 van het ontwerp van koninklijk besluit een algemeen principe voorgesteld dat ook van toepassing kan zijn voor de deeltijdse werknemers, welke hypothese niet in het raadsadvies werd overwogen. Dit algemeen principe houdt in dat de overbruggingsvergoeding bepaald wordt op basis van het loon dat overeenstemt met de wekelijkse arbeidsduur in de onderneming voor de voltijdse werknemers of met de overeengekomen wekelijkse arbeidsduur voor de deeltijdse werknemers.

De Raad kan met die regeling instemmen.

Artikel 46 (indiening van het verzoek tot tussenkomst)

De Raad wijst erop dat in artikel 46 van het ontwerp bepaald wordt dat de werknemer en, naargelang het geval, de curator, de vereffenaar en de nieuwe werkgever op het aanvraagformulier de passende inlichtingen moeten vermelden, deze correct moeten verklaren en ze gezamenlijk moeten ondertekenen.

De Raad stelt voor dat aan die lijst de commissaris inzake opschorting wordt toegevoegd voor het geval het verzoek tot tussenkomst betrekking zou hebben op een overgang krachtens overeenkomst in het kader van een gerechtelijk akkoord.

Artikel 50 (door het Fonds te vervullen formaliteiten)

De Raad stelt vast dat in het artikel 50 van het ontwerpbesluit een aantal documenten worden opgesomd die het Fonds ter gelegenheid van zijn betalingen aan de werkgever of zijn rechtverkrijgende moet bezorgen.

In de technische nota bij de adviesaanvraag wordt door het bestuur van het Fonds voorgesteld twee documenten uit die lijst te schrappen :

- de bijdragebon voor de verzekering voor de geneeskundige verzorging en uitkeringen, die afgeleverd moet worden voor de periode gedekt door het loon of door de overbruggingsvergoeding betaald door het Fonds;
- een individuele fiche betreffende de voor het betrokken kalenderjaar toegekende overbruggingsvergoeding volgens de vigerende fiscale richtlijnen.

Wat het eerstgenoemde document betreft, laat het bestuur van het Fonds opmerken dat de RSZ-aangiften door het Fonds in de plaats komen van de verplichte bijdragebon. Het tweede document is volgens het bestuur overbodig wegens de eenmalige en globale betaling van de overbruggingsvergoeding.

De Raad is het eens met die motivering en stelt bijgevolg voor beide documenten uit het artikel 50 te schrappen.

Artikel 51 (definitie volledig dossier)

De Raad stelt vast dat volgens artikel 66 van de wet van 26 juni 2002 de Koning moet bepalen wat verstaan wordt onder "volledig dossier van de onderneming" en onder "volledig individueel dossier van de werknemer".

Het artikel 51 van het ontwerpbesluit strekt ertoe uitvoering te geven aan die bepaling.

Wat de inhoud van het volledig individueel dossier van de werknemer betreft, heeft de Raad zich afgevraagd waarom daarin ook een collectief element, met name de lijst van het personeel, moet worden opgenomen.

Dienaangaande heeft het bestuur van het Fonds erop gewezen dat het hier eigenlijk niet dient te gaan om die lijst als zodanig maar om een aantal individuele gegevens betreffende de werknemer die op die lijst moeten voorkomen zoals bijvoorbeeld de datum van in- en uittreding, de leeftijd en het persoonlijk rekeningnummer. Die gegevens moeten het Fonds in staat stellen de bij de wet bepaalde tegemoetkomingen te betalen.

De Raad vraagt het artikel 51 in die zin te preciseren.

C. Slotopmerking

Ter wille van de leesbaarheid van de bepalingen van de sluitingswet betreffende de tijdelijke werkloosheid is de Raad van oordeel dat enkel de bepalingen van de wet van 26 juni 1992 houdende sociale en diverse bepalingen, die op de tijdelijke werkloosheid betrekking hebben, in de sluitingswet zouden moeten voorkomen.
